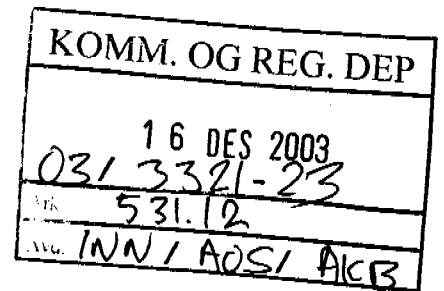




B A R N E O M B U D E T

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep

0032 OSLO



Deres ref:

Vår ref:
03/01173-2

Saksbeh:
CJ

Arkivkode:
008

Dato:
15.12.03

Høringssvar:

Vilkår for familieforening - forslag til endringer i utlendingsforskriften

Vi viser til høringsnotat datert 04.11, med frist for uttalelser den 19. desember.

Barneombudet skal i henhold til lov og instruks arbeide for at barns behov, rettigheter og interesser blir tatt tilbørlig hensyn til på alle samfunnsområder. Ombudet skal særlig følge med i at lovgivning til vern om barns interesser blir fulgt, og at norsk rett samsvarer med de forpliktelser Norge har etter FNs konvensjon om barns rettigheter.

Departementet legger frem forslag til endringer i utlendingsforskriften, hovedsakelig begrunnet i behovet for å beskytte kvinner mot diskriminering. Forslaget innebærer i korte trekk at:

- Utlendinger som søker familiegjenforening med ektefelle i Norge må dokumentere at ekteskapskontrakten gir ektefellene like, religiøse som lovmessige, retter til skilsmisse
- Ektefeller som tidligere er vært gift i utlandet må dokumentere at ekteskapet er oppløst i henhold til hjemlandets lovgivning for å kunne få familiegjenforening med ny ektefelle.

Barneombudet ønsker å kommentere forslaget til forskriftsendringer i lys av Barnekonvensjonen og vil således ikke foreta en vurdering i forhold til menneskerettighetene generelt - med tanke på mulig motstrid.

Barnekonvensjonen ble tidligere i år vedtatt inkorporert i menneskerettighetsloven og trådte i kraft den 1. oktober. Barneombudet mener at lovforslaget i realiteten vil begrense barns adgang til å gjenforenes med foreldre i de tilfeller der påkrevd dokumentasjon ikke kan fremvises. Som senter for menneskerettigheter påpeker, vil forslaget primært ramme og begrense muslimske kvinners adgang til riket. Også katolske og ortodokse jødiske foreldre med barn vil kunne rammes av bestemmelsen, og dermed også deres barn. Av denne grunn mener Barneombudet at forslaget vil kunne stride mot Barnekonvensjonens grunnleggende diskrimineringsforbud:

Artikkel 2

1. De stater som er part i denne konvensjon, skal respektere og sikre de rettigheter som er fastsatt i denne konvensjon for ethvert barn innenfor deres jurisdiksjon, uten diskriminering av noe slag og uten hensyn til barnets, dets foreldres eller verges rase, hudfarge, kjønn, språk, religion, politiske eller annen oppfatning, nasjonale, etniske eller sosiale opprinnelse, eiendomsforhold, funksjonshemming, fødsel eller annen stilling.

2. Partene skal treffe alle egnede tiltak for å sikre at barnet beskyttes mot enhver form for diskriminering eller straff på grunn av sine foreldres, sin verges eller familiemedlemmers stilling, virksomhet, meningsytringer eller tro.

For øvrig mener Barneombudet at forslaget også strider mot bestemmelsene i konvensjonens artikkel 9 og 10, som skal sikre barns rett til foreldreomsorg, ikke-atskillelse fra sine foreldre og familiegjening i så tilfelle.

Artikkel 9

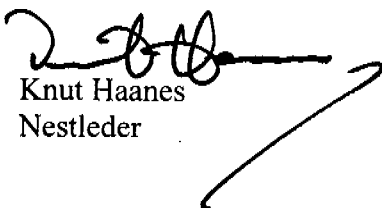
1. Partene skal sikre at et barn ikke blir skilt fra sine foreldre mot deres vilje, unntatt når kompetente myndigheter, som er underlagt rettslig prøving, i samsvar med gjeldende lover og saksbehandlingsregler, beslutter at slik atskillelse er nødvendig av hensyn til barnets beste. Slik beslutning kan være nødvendig i særlige tilfeller som f.eks. ved foreldres mishandling eller vanskjøtsel av barnet, eller dersom foreldrene lever atskilt og det må treffes en avgjørelse om hvor barnet skal bo.

Artikkel 10

1. I samsvar med partenes forpliktelse etter artikkel 9 nr. 1 skal søknader fra et barn eller dets foreldre om å reise inn i eller ut av en parts territorium med henblikk på familiegjening, behandles av partene på en positiv, human og rask måte. Partene skal dessuten sikre at fremleggelse av en slik søknad ikke vil få negative følger for søkerne og for medlemmene av deres familie.

Barneombudet finner det generelt sett beklagelig at et barn må leve uten en av sine foreldre mot sin vilje, uansett hva årsaken til dette måtte være. Dette hensynet mener vi må veie klart tyngre enn hensynet som ligger til grunn for den foreliggende foreslåtte lovendring.

Med vennlig hilsen


Knut Haanes
Nestleder


Charlotte Jeppesen
Rådgiver